

BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA

SVETI PAVAO

Vjerujem u Isusa Krista, odonud će doći suditi žive i mrtve

Tako, neka nas svatko smatra službenicima Kristovim i upraviteljima otajstava Božjih. A od upravitelja iziskuje se napokon da budu vjerni. Meni pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a ni ja sam sebe ne sudim. Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time nisam opravdan: moj je sudac Gospodin. Zato ne sudite ništa prije vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od Boga (1 Kor 4,1-5).

Usporedi i sljedeća mjesta:

Rim 2,5-11; Fil 3,17-21; 1 Sol 5,1-11.

Sam će Gospodin

- na zapovijed, na glas arkandjelov,

na zov trublje Božje -

sići s neba (1 Sol 4,16)

Pavao pred sudom

Pavao nije bio nepoznat sudovima njegova doba. Naprotiv. Više puta bilo mu je suđeno, zatvaran je i kažnjavan (usp. 2 Kor 11,24). Optuživan je za pobunu, udruživanje da bi ugrozio državu i oskvrnuće hrama (usp. Dj 24,5-9). Pavao se morao braniti pred dva pravna sustava: židovskim i rimskim. Naime, u mnogim kolonijama Rimskoga carstva ostali su na snazi i domaći pravni sustavi i lokalne pravne institucije. Tako je Veliko vijeće u Jeruzalemu bilo ovlašteno voditi procese i donositi presude, ako bi došlo do povrede zakona u gradu.

Sud Božji

Kad Pavao govori o sudu Božjem, onda se iza tog govora u stvari krije pitanje: "Komu sam u životu odgovoran za svoja djela?" Ili drugačije kazano: "Pod čijim utjecajem i pod čijim uplivom živim svoj život? Pavao ima jasan odgovor na to pitanje: ponajprije da je svatko odgovoran za svoja djela i svoj govor pred vlastitom savješću. No, još važnija je odgovornost pred Bogom. Pavao zahtijeva od svojih zajednica, kada dođe do svađa i sukoba, da druge ne sude i brzopleto ne osuđuju (usp. 1 Kor 4,4-5).

Primiti nagradu od Boga

Božji sud se razlikuje od svjetovnih sudova, među ostalim, i u slijedećoj točki: on ne služi zastrašivanju. Govor o Božjem sudu nema za cilj izazivati strah i trepet, nego čovjeku posvijestiti njegovu osobitu odgovornosti za svoj život i za život svoga bližnjeg (usp. 2 Kor 5,1). Božji sud je nezamisliv bez utjelovljenja Sina Božjega u Isusu Kristu. Naime, kao što se Bog približio čovjeku u Isusu Kristu i pomogao tom čovjeku ozdraviti i uspraviti se, na isti način Bog će prići čovjeku i u trenutku suda (usp. 1 Sol 5,9). Pavao u svojim poslanicama ne govori samo o Božjem, nego i o sudu Gospodina Isusa (usp. 1 Kor 4,5).

Čežnja za ispunjenjem

Posljednji sud u Pavlovim ranim poslanicama povezan je s očekivanjem skorašnjeg dolaska Kristova. Spasenje je po Kristu došlo u svijet i ono je prisutno u Crkvi po Duhu Svetom. To spasenje zasjat će u punom sjaju Kristovim ponovnim dolaskom. Pavao poziva vjernike na budnost, to znači na život koji je utemeljen na vjeri. Živeći životom iz vjere, čovjek će moći opstati pred Suceom koji će ga pitati o njegovim djelima (usp. 1 Sol 5,1-4). Budnost je potrebna i zbog toga što nitko

Luka 21, 31 Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je kraljevstvo Božje.

nasuprot očekivanjima prvih kršćanskih zajednica, Pavlove riječi i opomene nisu izgubile ništa od svoje važnosti. Kristova prisutnost, koju je dobio po krštenju, poziva vjernika na budnost, osim toga riječ Božja koju sluša, ali i susret s drugim čovjekom. Apostol naroda ne sjedi besposleno očekujući Kristov ponovni dolazak. Isusov ponovni dolazak za Pavla je poticaj da se još više trudi u svojoj misionarskoj službi. Pavao vjeruje u budućnost svijeta i za tu budućnost spreman je potrošiti svu svoju snagu.

Tako, neka nas svatko smatra službenicima Kristovim i upraviteljima otajstava Božjih. A od upravitelja iziskuje se napokon da budu vjerni. Meni pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a ni ja sam sebe ne sudim. Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time nisam opravdan: moj je sudac Gospodin. Zato ne sudite ništa prije vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na vidjelo što je sakriveno u tami i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od Boga (1 Kor 4,1-5).

Usporedi i sljedeća mjesta:

Rim 2,5-11; Fil 3,17-21; 1 Sol 5,1-11.

KRIST - BOŽJI SUD

U kršćanskoj zajednici, u Crkvi, već od prvih vremena živi vjera i nada u **drugi Isusov dolazak** koji se u Novom zavjetu naziva naprosto "Dolazak" ili "Paruzija". Isusovi vjernici u Korintu pozdravljali su se: "**Maran atha! Gospodin dolazi!**" ili željno: "**Marana tha! Gospodine, dođi!**" I mi tu vjeru i nadu izražavamo poklikom nakon podizanja u misi: "**Tvoj slavni Dolazak iščekujemo!**". Sva se povijest čovječanstva nakon Krista razvija između prvog i drugog Kristova dolaska. A dotle, Isus je kršćane učinio odgovorne da sve poduzmu kako bi se ostvarila velika želja "Očenaša": "**Dođi Kraljevstvo tvoje!**". Za svoja djela svi će ljudi, a s njima i kršćani, stati jednom pred **Božji sud**. Kršćanska vjera razlikuje tzv. pojedinačni i opći sud. –

Sudovi Božji

Pojedinačni sud doživljava svaki čovjek osobno na pragu vječnosti, nakon smrti, u svom prvom susretu s Bogom u novom svijetu. **Opći** ili **posljednji sud** jest onaj koji će se dogoditi na kraju vremena ili, kako obično kažemo, na **Sudnji dan**.

Bog Otac je sud svijeta predao svome Sinu Isusu Kristu (Iv 5,22). U svojem propovijedanju Isus traži od ljudi zalaganje za pravednost, istinu, ljubav, čovječstvo. Ljude smatra odgovornima za svoja djela. Obećava nagradu onima koji čine dobro, a prijeti i vječnom kaznom onima koji se prepuštaju zlu, štoviše, i samoj polovičnosti. Sv. Pavao piše: **“Svima nam se pojaviti pred sudištem Kristovim da svaki dobije što je kroz tijelo zaradio, bilo dobro, bilo zlo”** (2 Kor 5,10). A u sv. Ivana čitamo: **“Ustat će oni koji su dobro činili – na uskrsnuće života, a koji su činili zlo – na uskrsnuće osude”** (Iv 5,29).

ULOGA SAVJESTI I MILOSTI

Na dobra djela svakoga potiče vlastita **savjest** i dobar primjer drugih ljudi, a u tom ga osobito potpomaže Božja **milost** i pomoć. Tko se protiv svoje savjesti i protiv spoznatih Božjih zapovijedi svjesno i odgovorno opredjeljuje protiv istine, pravde, dobrote, ljubavi i čovječstva – taj čini zlo, **grieh**. I ako u tom do smrti ustraje te umre nepokajan, krivac je svoje **vječne propasti**. Isusove stroge **riječi o sudu** žele čovjeku posvjestiti **odgovornost** za svoja djela. I kad prijeti, on je Spasitelj, jer želi spasiti čovjeka. To lijepo izražava sv. Ivan koji povezuje u jedno **spasiteljsku ljubav** Božju i riječ o sudu: ***“Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni. Ta Bog nije poslao Sina na svijet da on osudi svijet, nego da se svijet spasi po njemu”*** (Iv 3,16–18). Tvrđokoran grešnik zapravo sam sebe osuđuje.

EVANĐELISTA MATEJ O BOŽIJEM SUDU

Najljepšu, a ujedno i najpotresniju sliku Posljednjega suda iz Isusovih ustiju donosi nam Matejevo evanđelje u glavi 25. Pojavljuje se Sudac – Isus Krist. Nastaje veliko razdjeljenje svijeta. Zdesna Kristu stoje “blagoslovljeni”, njemu slijeva “prokleti”. **Temeljni zakon** po kojemu će svijet biti suđen jest **ljubav prema ljudima** koje Isus naziva svojom braćom. Blagoslovljenima veli: **“Što god ste učinili jednome od najmanje moje braće, meni ste učinili.”** Prokletima pak spočitava: **“Što god niste učinili jednome od ovih najmanjih, meni niste učinili.”** Taj Isusov navještaj Posljednjega suda ili Sudnjega dana završava riječima ozbiljnosti: **“I otići će ovi u muku vječnu, a pravednici u život vječni.”**

Ljudi će, dakle, biti suđeni po tome kako su se – poslušni svojoj savjesti i Isusovu Evanđelju – odnosili prema svojoj braći ljudima, osobito ugroženima, potrebnima i potlačenima.

ODGOVORNOST : za svoja djela; za napredak čovječanstva i iščekivanje

Tako nam ovaj članak Vjerovanja želi duboko usaditi u svijest troje: prvo, da je kršćanin **odgovoran** Bogu za **svoja djela**; drugo, kršćani su pred Bogom **odgovorni** i za **napredak čovječanstva**; treće, kršćani žive u nadi i **iščekivanju Isusova Dolaska**. To ih čini strpljivima i postojanima u pojedinačnim i zajedničkim naporima što ih poduzimaju da ostvare svoje **vlastito čovještvo** i da izgrade **bolji svijet**.

Treba da živimo poslušni svojoj savjesti i Božjoj riječi u Svetom pismu i u Crkvi. Tako se sami ostvarujemo kao ljudi i surađujemo u izgradnji boljega svijeta. To je smisao naše molitve u Očenašu: ***"Dođi kraljevstvo tvoje!"***.

OSLJEDNJE STVARI
NEBO

Posljednja knjiga Svetoga pisma završava riječima: ***“Evo, dolazim ubrzo, i plaća moja sa mnom, i naplatit ću svakome po njegovu djelu (Otk 22,12.20).***

